

ORDENACIÓ PRESBITERAL DE FRA BERNAT FOLCRÀ

Diumenge XI durant l'any · Cicle A
Poblet, 14 de juny de 2026

RITUS INICIALS

Quan tot és a punt, comença la processó per l'església cap a l'altar, com de costum. L'ordenand, revestit amb àmit, alba i cingol, i portant l'estola creuada a la manera diaconal, segueix el diaca que porta el llibre dels Evangelis, i els altres diaques, si n'hi ha; venen després els preveres concelebrants i finalment el bisbe, portant mitra i bàcul, i un xic darrere seu dos diaques que l'assisteixen. Arribats a l'altar i feta la deguda reverència, cadascú va al lloc que té assignat. Entretant es canta l'antífona d'entrada amb el seu salm. El bisbe, en accedir a l'altar, deixa la mitra i el bàcul. Després, besa i encensa l'altar.

INTROIT: Escolteu el meu clam, Senyor, vós que sou el meu ajut. No em deixeu abandonat, Déu meu, salvador meu. **Ps.** El Senyor m'il·lumina i em salva, qui em pot fer por.

Ps 26,7.9 et 1

iv. T.

E

x-áu-di, Dó-mi-ne, * vo-cem me-am, qua clamá-

vi ad te. Adiú-tor me-us es-to, ne de-re-línquas

me neque despí-ci-as me, De-us sa-lu-tá-

ris me-us. **Ps.** Dóminus illuminá-ti-o me-a et sa-lus me-

a; * quem timé-bo?

5

K

Y-ri-e e-lé-i-son. Christe

e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-

i-son. *ij.* Ký-ri-e

e-lé-i-son.

HIMNE DE LLOANÇA

s. xvi

5

G

Ló-ri-a in excélsis De-o. Et in terra pax homíni-

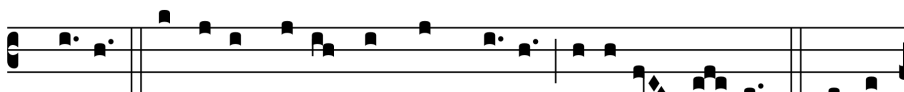
bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Benedí-cimus te. Ad-

orá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gimus ti-bi pro-

pter magnam gló-ri-am tu-am. Dó-mine De-us, Rex cæléstis,

De-us Pa-ter omní-pot-ens. Dómine Fi-li unigéni-te Iesu

Christe. Dómine De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-tris. Qui tol-

lis peccá-ta mun-di, mi-seré- re no-bis. Qui tollis peccá-ta

mundi, súscipe depreca-ti ónem no-stram. Qui sedes ad d'ex-

teram Patris, mi-serére no-bis. Quóni-am tu so-lus sanctus.

Tu so-lus Dómi-nus. Tu so-lus Al-tíssimus, Iesu Christe. Cum

Sancto Spí-ri-tu, in gló-ri-a De-i Pa-tris. A- men.

COL·LECTA

Oh Déu, fortaleza dels qui esperen en vós, acolliu misericordiosament les nostres súpliques i, ja que sense vós no pot res la nostra feblesa, auxilieu-nos sempre amb la vostra gràcia, perquè, fidels als vostres manaments, us complaguin les nostres intencions i les nostres obres. Per nostre Senyor Jesucrist.

El bisbe s'asseu, i li donen la mitra.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

LECTURA PRIMERA

Èxode 19,2-6a

Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinai, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: —«Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meva. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada.»

GRADUAL: Mireu, oh Déu, protector nostre, mireu els vostres servents.
✠. Senyor, Déu de l'univers, escolteu les súpliques dels vostres servents.

Ps 83,10. ✠. 9

v. T.

P

ro-téc-tor nos- ter, * á- spi-

ce, De- us, et ré- spi- ce super

ser- vos tu- os.

✠. Dómi-ne, De- us

virtú-tum,

ex-

áu- di pre- ces servó- rum * tu-ó-
rum.

LECTURA SEGONA

Rm 5,6-11

*Si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill,
molt més serem salvats gràcies a la seva vida*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

Mentre es canta l'al·leluia, el bisbe, assegut, posa encens i, després, beneeix el diaca que haurà de proclamar l'Evangeli. Havent deixat la mitra, es posa dret, i quan el diaca, a l'ambó, ha signat el llibre dels Evangelis, li donen el bàcul.

Io 15,16

j. T.
A l- le- lú- ia. ij.
V. E- go vos e-lé-

gi de mun- do, ut e- á- tis et fruc-
tum af-ferá- tis, et fruc-
tus ves- ter * má-
ne- at.

SOC JO QUI US HE ESCOLLIT del món per-
què aneu i doneu fruit, i el vostre fruit
duri per sempre.

EVANGELI

Mt 9,36-10,8

Jesús cridà els seus dotze deixebles, i els envià

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: —«La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors.»

Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són, primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el publicà, Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, Simó, el zelota, i Judes, l'Isca-riot, que el va traïr.

Jesús envià aquests dotze tot fent-los aquestes recomanacions: —«No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-ho també sense pagar.»

Acabada la lectura de l'Evangelí, el diaca presenta el llibre dels Evangelis al bisbe, el qual el besa i dona la benedicció.

RITU D'ORDENACIÓ

El bisbe, portant el bàcul, va a la seu preparada per a l'ordenació, davant l'altar, i li donen la mitra. Tothom s'asseu. Es fa la presentació del candidat.

PRESENTACIÓ DEL CANDIDAT

Un diaca crida l'ordenand d'aquesta manera:

Que s'acosti el qui ha de ser ordenat de prevere.

Tot seguit l'anomena; i el cridat diu:

Soc aquí.

I s'acosta al bisbe, al qual fa una reverència.

Posat davant el bisbe, l'abat diu:

Senyor bisbe: la santa Mare Església us demana que ordeneu de prevere aquest germà nostre.

El bisbe li pregunta:

Ja sabeu si n'és digne?

L'abat respon:

En quant ho permet la fragilitat humana, sé i dono testimoni que n'és digne.

El bisbe diu:

Amb l'ajut del Senyor Jesucrist, Déu i Salvador nostre, escollim aquest germà nostre per a l'orde del presbiterat.

Tothom diu:

Donem-ne gràcies a Déu.

HOMILIA

Llavors tots s'asseuen i el bisbe, [deixant el bàcul], pronuncia l'homilia.

PROMESA DE L'ESCOLLIT

Després de l'homilia, l'escollit, i només ell, s'aixeca i es queda dret davant el bisbe, el qual, portant la mitra i el bàcul, l'interroga amb aquestes paraules:

Estimat fill: abans de ser ordenat de prevere, cal que manifestis davant del poble la teva voluntat d'acceptar aquest ministeri.

Vols exercir sempre, guiat per l'Esperit Sant, el ministeri sacerdotal en la condició de prevere, com a bon col·laborador de l'orde episcopal i pastor del poble del Senyor?

L'escollit respon:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols exercir el ministeri de la paraula, amb ciència i amb responsabilitat, quan predicaràs l'Evangelí i exposaràs la fe catòlica?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols celebrar amb pietat i amb fe, i segons la tradició de l'Església, els misteris de Crist, especialment en el sacrifici de l'Eucaristia i en el sagrament de la reconciliació, a lloança de Déu i santificació del poble cristià?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols implorar conjuntament amb mi la misericòrdia divina en bé del poble que tens encomanat, fidel al manament de pregar constantment?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols unir-te cada dia més íntimament a Crist, el gran sacerdot, víctima pura, que va oferir-se per nosaltres al Pare, i així, amb Crist, consagrar-te a Déu per a la salvació dels homes?

L'escollit:

Sí, ho vull fer amb l'ajuda de Déu.

Després, l'escollit se'n va davant el bisbe i, agenollat, posa les mans juntes entre les d'ell.

El bisbe diu:

Promets al bisbe diocesà, com també al teu superior legítim, respecte i obediència?

L'escollit:

Sí, ho prometo.

El bisbe acaba tot dient:

Que Déu mateix dugui a terme aquesta obra bona que ell ha començat en tu.

LLETANIA

Ara tots es posen drets. El bisbe, sense mitra, i amb les mans juntes, de cara al poble, invita a pregar:

Preguem, germans, Déu Pare omnipotent, que vessi abundantament els seus dons sobre aquest servent seu que ell mateix ha escollit perquè sigui prevere.

Llavors l'escollit es prostra a terra i es canten les lletanies, a les quals tothom respon. En diumenge i en temps pasqual es fa la pregària drets.

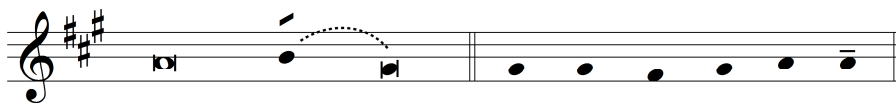
Ký - ri - e, e - lé - i - son. Chri - ste, e - lé - i - son.

Ký - ri - e, e - lé - i - son.

Pre - gueu per nos - al - tres.

Santa Maria, Mare de Déu
Sant Miquel
Àngels sants de Déu
Sant Joan Baptista
Sant Josep
Sant Pere i sant Pau
Sant Andreu
Sant Jaume
Sant Joan
Santa Maria Magdalena
Sant Esteve
Sant Ignasi d'Antioquia
Sant Fructuós, sant Auguri
i sant Eulogi
Sant Llorenç
Sant Jordi
Santa Perpètua
i santa Felicitat

Santa Agnès
Sant Bernat, santa Maria
i santa Gràcia
Sant Gregori
Sant Agustí
Sant Atanasi
Sant Basili
Sant Martí
Sant Ciril i sant Metodi
Sant Bernat
Sant Antoni de Pàdua
Sant Benet, el nostre pare
Sant Robert, sant Alberic
i sant Esteve
Sant Francesc i sant Domènec
Sant Francesc Xavier
Sant Joan Maria Vianney
Santa Escolàstica

Pre - gueu per nos - al - tres.

Santa Caterina de Siena
Santa Teresa de Jesús

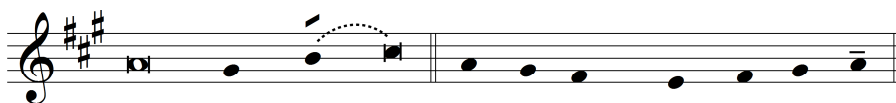
Santa Teresa de Calcuta
Tots els sants i santes de Déu

A - lli - be - reu - nos, Se - nyor.

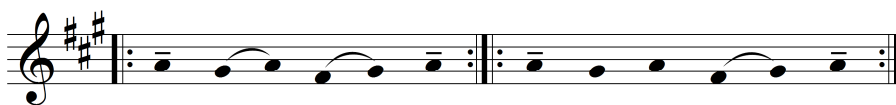
Sigueu - nos propici
De tot mal
De tot pecat
De la mort eterna

Per la vostra encarnació
Per la vostra mort
i la vostra resurrecció
Per la donació de l'Esperit Sant

Us preguem que ens es - col - teu.

Nosaltres, pecadors
Gouverneu i protegiu la vostra Església
Conserveu en el vostre servei el papa, els bisbes,
els preveres i els diaques
Visiteu i animeu els nostres monestirs i tots els qui hi habiten
Beneïu aquest escollit
Beneïu i santifiqueu aquest escollit
Beneïu, santifiqueu i consagreu aquest escollit
Feu que hi hagi pau i concòrdia en tots els pobles del món
Sigueu misericordiosos amb tots els qui passen tribulacions
Concediu als pares del vostre servent
de seure al convit de la taula celestial.
A nosaltres mateixos, conforteu - nos i
conserveu - nos en el vostre sant servei
Jesús, Fill del Déu viu

Crist, o - ïu - nos. Crist, es - col - teu - nos.

Acabat el cant de les lletanies, el bisbe, amb les mans esteses, diu:

**Escolteu-nos, Senyor Déu nostre,
i vesseu damunt d'aquest servent
la benedicció de l'Esperit Sant,
i la força de la gràcia sacerdotal;
i ompliu dels vostres dons
aquest que us presentem perquè sigui consagrat.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

IMPOSICIÓ DE LES MANS I PREGÀRIA D'ORDENACIÓ

L'escollit s'aixeca; s'acosta al bisbe, que està dret davant la seu, amb la mitra posada, i s'agenolla davant d'ell.

El bisbe imposa les mans en silenci sobre el cap de l'ordenand.

Després l'escollit s'aixeca, baixa al pla de la nau i s'agenolla al mig, de cara a l'altar, i tots els preveres presents, revestits amb estola, s'acosten i imposen les mans en silenci a l'escollit. Els preveres resten davant la grada del presbiteri durant tota la pregària d'ordenació. L'escollit se'n torna davant el bisbe i s'agenolla.

Mentre l'escollit resta agenollat davant d'ell, el bisbe, sense mitra, i amb les mans esteses, diu la pregària d'ordenació:

**Assistiu-nos, Senyor, Pare sant,
Déu omnipotent i etern,
autor de la dignitat humana
i distribuïdor de tot do i de tota gràcia.
Vós sou el qui feu progressar totes les coses
i els doneu la consistència.
Vós, per la força de l'Esperit Sant,
establiu en el poble sacerdotal,
per formar-lo, i en diversos ordes,
els ministres de Crist, el vostre Fill.**

**Ja a l'antiga Aliança
es multiplicaren les funcions
instituídes amb una significació profètica:
així, després de posar Moisès i Aaron com a capdavanters
per conduir i santificar el poble,
vau escollir uns homes
perquè els secundessin en el servei
com a ajudants i cooperadors.**

En el desert,
difonguéreu l'esperit de Moisès
a setanta homes prudents
perquè, amb l'ajut d'ells,
governés més fàcilment el vostre poble.

Així també, transmetéreu als fills d'Aaron
el do que el seu pare tenia en plenitud,
a fi que hi hagués prou sacerdots segons la Llei
per oferir els sacrificis del tabernacle,
que eren com una ombra de la realitat que havia de venir.

Finalment, Pare sant, en la plenitud dels temps,
vau enviar el vostre Fill al món, Jesús,
Apòstol i gran Sacerdot de la fe que professem.

Ell mateix es va oferir a vós per l'Esperit Sant
com a víctima sense tara,
i va fer participants de la seva missió els seus Apòstols,
consagrats en la veritat,
als quals donàreu uns col·laboradors
per anunciar i fer present, per tot el món,
l'obra de la salvació.

I ara, Senyor,
doneu-nos també a nosaltres, bisbes,
aquest ajudant que necessitem, febles com som,
en l'exercici del sacerdoci apostòlic.

**US PREGUEM, DONCS, PARE OMNIPOTENT,
QUE CONCEDIU A AQUEST SERVENT VOSTRE
DE FORMAR PART DE L'ORDE DELS PREVERES;
RENOVEU EN EL SEU COR L'ESPERIT SANT;
QUE REBI DE VÓS, OH DÉU,
EL MINISTERI DE SECUNDAR L'ORDE EPISCOPAL,
I QUE LA SEVA VIDA
SIGUI UN BON EXEMPLE PER ALS ALTRES.**

Que sigui bon col·laborador del nostre orde episcopal,
a fi que, amb la seva predicació,
la paraula de l'Evangelí fructifiqui en el cor dels homes,
per la gràcia de l'Esperit Sant,
i arribi fins als extrems de la terra.

**Que sigui amb nosaltres
fidel administrador dels vostres misteris,
a fi que el vostre poble
sigui renovat pel bany regenerador del baptisme,
s'alimenti del vostre altar,
els pecadors siguin reconciliats
i els malalts rebin confort.**

**Que es mantingui, Senyor, ben unit a nosaltres
per implorar la vostra misericòrdia
en bé del poble que li encomanem,
i en bé de tot el món.**

**Perquè així totes les nacions,
reunides en Crist,
formin l'únic poble vostre,
que arribarà a la plenitud en el vostre Regne.**

**Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill,
que amb vos viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant,
Déu, pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

UNCIÓ DE LES MANS I LLIURAMENT DEL PA I DEL VI

Acabada la pregària d'ordenació, tothom s'asseu. El bisbe es posa la mitra. L'ordenat s'alça. Els preveres presents tornen al seu lloc; alguns d'aquests preveres imposen l'estola a l'ordenat, a la manera presbiteral, i el revesteixen amb la casulla.

Després el bisbe es posa el gremial, i ungeix amb el sant crisma les palmes de les mans de l'ordenat, que està agenollat davant seu, tot dient:

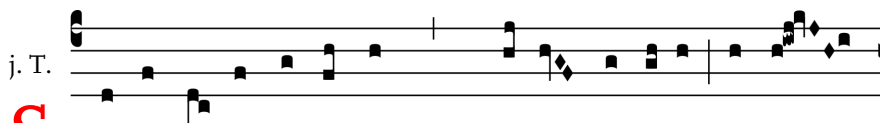
**Que nostre Senyor Jesucrist,
a qui el Pare va ungir
amb l'Esperit Sant i amb poder,
sigui sempre amb tu,
perquè santifiquis el poble cristià
i ofereixis el sacrifici a Déu.**

Seguidament el bisbe i l'ordenat es renten les mans.

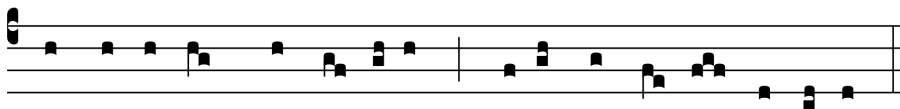
Mentre l'ordenat és revestit amb l'estola i la casulla, i el bisbe li ungeix les mans, es canta l'antífona «Sacerdos in æternum» amb versets del salm 109:

ANTÍFONA: Crist, el Senyor, sacerdot per sempre segons l'orde de Melquisedec, oferí pa i vi.

Cf. Sl 109,4; He 5,6

Sa-cérδος in æ-térnum * Christus Dóminus se-cún-

dum órdi-nem Melchí- sedech, panem et vi- num óbtu- lit.

Salm 109

†

*

Oracle del Senyor al meu Senyor: † «Seu a la meva dreta, * i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus». *Ant.*

Que el Senyor estengui lluny des de Sió † el poder del teu ceptre. * Impera enmig dels enemics. *Ant.*

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, † tens la glòria sagrada des del si de la mare, * abans de l'aurora jo t'he engendrat.» *Ant.*

El Senyor no es desdiu del que jurà: † «Ets sacerdot per sempre, * segons l'orde de Melquisedec.» *Ant.*

El Senyor és al teu costat, * i abat els reis el dia que s'indigna; *Ant.*

judica els pobles i els fa presoners, * abat governants arreu de la terra. *Ant.*

Pel camí beurràs del torrent, * així redreçaràs el cap. *Ant.*

No es diu «Glòria al Pare». El salm es talla i es repeteix l'antífona després que l'ordenat ha rebut la unció de les mans.

Després els fidels porten el pa sobre la patena, i el vi i l'aigua en el calze, per a la celebració de la missa. El diaca els rep i els porta al bisbe que els lliura a les mans de l'ordenat, agenollat davant d'ell, dient:

No es diu «Glòria al Pare». El salm es talla i es repeteix l'antífona, després que el bisbe i els preveres han donat el bes de pau a l'ordenat.

El bisbe deixa la mitra i es fa la professió de fe:

S. XVII

5

C

Redo in unum De- um, Patrem omnipot-éntem, factó-

rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um ó-mni-um, et invi- si-bí-

li-um. Et in unum Dóminum Ie- sum Christum, Fí-li-um De- i

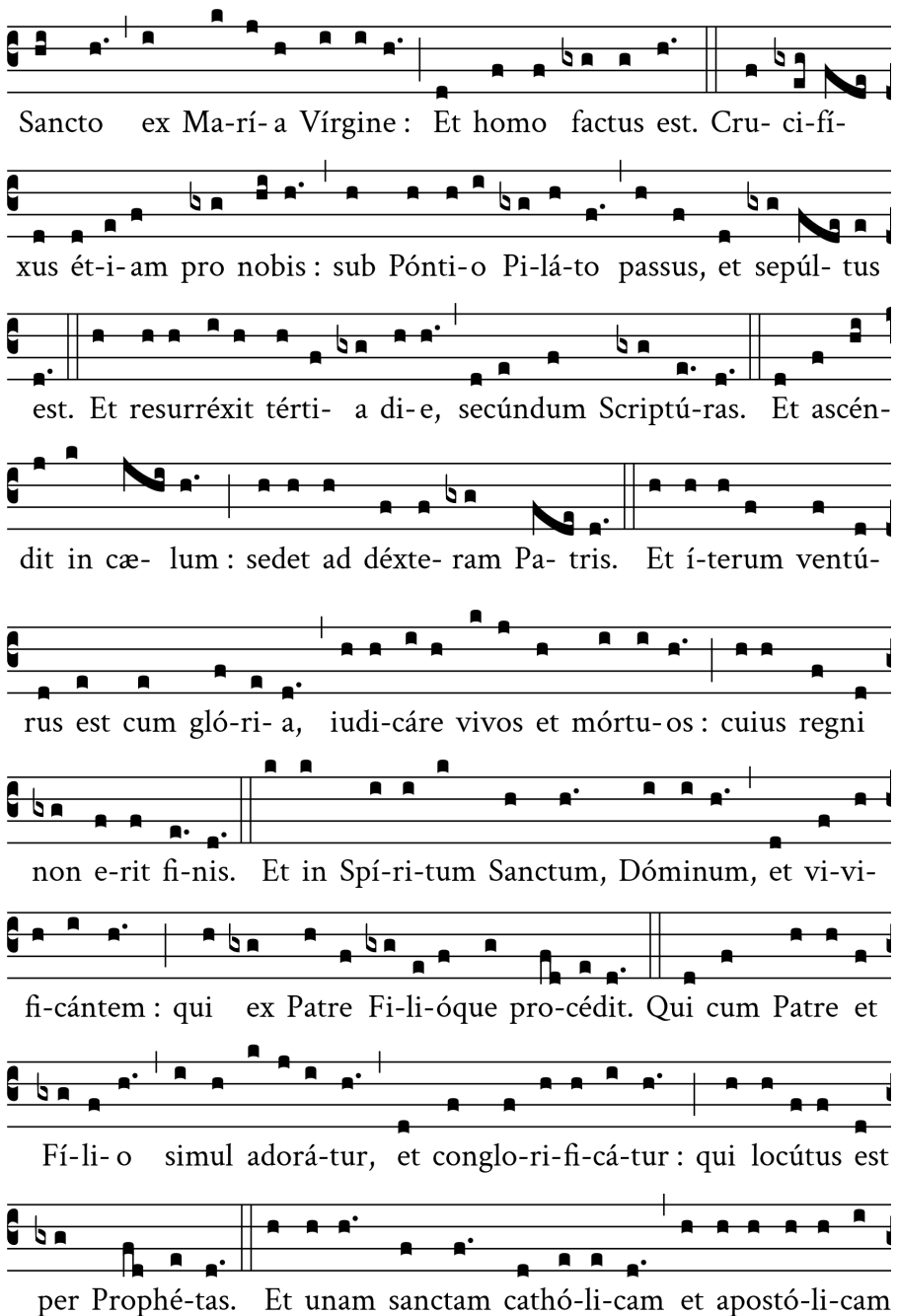
unigéni-tum. Et ex Patre na- tum ante ómni- a sæ- cu- la. De-

um de De-o, lumen de lúmine, De um verum de De-o vero.

Géni-tum, non fa- ctum, consubstanti- á-lem Patri: per quem ó-

mni- a fa- cta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram

sa- lútem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu

Sancto ex Ma-rí-a Vírgine : Et homo factus est. Cru-ci-fí-
xus ét-i-am pro nobis : sub Pónti-o Pi-lá-to passus, et sepúl- tus
est. Et resurréxit térti- a di-e, secúndum Scriptú-ras. Et ascén-
dit in cæ- lum : sedet ad dexte- ram Pa- tris. Et í-terum ventú-
rus est cum gló-ri- a, iudi-cáre vivos et mórtu- os : cuius regni
non e-rit fi- nis. Et in Spí-ri- tum Sanctum, Dóminum, et vi- vi-
fi- cántem : qui ex Patre Fi- li- óque pro- cédit. Qui cum Patre et
Fí- li- o simul adorá- tur, et conglo- ri- fi- cá- tur : qui locú- tus est
per Prophé- tas. Et unam sanctam cathó- li- cam et apostó- li- cam

Ecclé-si- am. Confí-te-or unum baptísma in remissi- ónem
 pecca-tó-rum. Et expécto resurrecti-ónem mortu-órum. Et vi-
 tam ventú-ri sáe- cu-li. A- men.

No hi ha pregària dels fidels.

LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

La litúrgia de l'Eucaristia se celebra com de costum; s'omet la preparació del calze. Mentre es preparen les ofrenes, el bisbe està assegut, portant la mitra, que deixarà en accedir a l'altar. Mentrestant es canta:

OFERTORI: Beneït sigui el Senyor, que em dona seny. Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré.

Ps 15,7.8

j. T.

B ene-dí- cam Dó- mi-num, * qui mi- hi tríbu-
 it intel-léc- tum. Pro-vi-débam De- um
 in conspéc- tu me- o sem- per; quóni- am a

dex- tris est mi- hi, ne commó-
 ve- ar.

ORACIÓ SOBE LES OFRENES

Oh Déu, que amb el pa i el vi ens doneu l'aliment i ens renoveu amb la seva força sacramental; concediu-nos que no ens manqui aquesta ajuda, ni en el cos ni en l'esperit. Per Crist Senyor nostre.

Dita l'oració, el diaca treu el solideu al bisbe, i el dona a l'acòlit.

s. (XI) XII

6
S An- ctus, * Sanctus, San- ctus Dó- mi-nus De- us
 Sá- ba- oth. Pleni sunt cæ- li et ter- ra gló- ri-
 a tu- a. Hosánna in excél- sis. Benedí- ctus qui ve-
 nit in nómine Dó-mini. Ho- sán- na in excél- sis.

6

A

- gnus De- i, * qui tollis peccá-ta mun-di : mi-se-

ré-re no-bis. Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-

di : mi-se-ré-re no-bis. Agnus De- i, * qui tollis peccá-

ta mun-di : dona no-bis pa- cem.

ANTÍFONA DE COMUNIÓ: Una cosa he demanat al Senyor, i la desitjo amb tota l'ànima: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida.

Ps 26,4

vij. T.

U

-nam pé-ti-i * a Dó-mi-no, hanc

re-quí-ram: ut inhá-bi-tem in do-mo Dómi-

ni ómnibus di-é-bus vi-tæ me-æ.

Acabada la distribució de la comunió, el bisbe, portant el solideu, se'n torna a la seu. Després es canta un cant d'acció de gràcies:

vii. T.

M

Agní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num. Et exsultá-

vit spi-ri-tus me-us * in De-o salva-tó-re me-o. Qui-a re-

spé-xit humi-li-tá-tem ancillæ su-æ: * ecce e-nim ex hoc be-

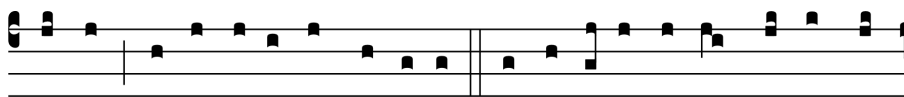
á-tam me di-cent omnes gene-ra-ti-ónes. Qui-a fe-cit mi-

hi magna qui pot-ens est: * et sanctum nomen e-ius. Et

mi-se-ri-córdi-a e-ius in progé-ni-es et progé-ni-es * ti-

ménti-bus e-um. Fe-cit pot-énti-am in bráchi-o su-o: * di-

spérsit supérbos mente cordis su-i. Depó-su-it pot-éntes de

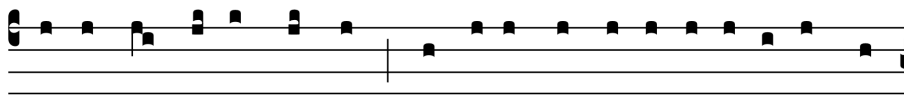
se-de, * et ex-altá-vit húmi-les. E-su-ri- éntes implé-vit bo-

nis: * et dí-vi-tes dimí-sit in-ánes. Suscé-pit Isra-el, pú- e-

rum su- um, * re-cordá-tus mi-se-ri-córdi- æ. Sic-ut lo-cú-

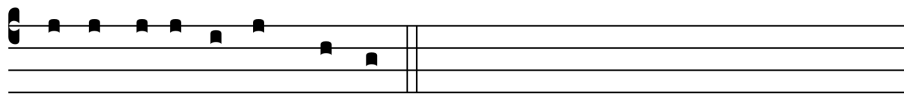
tus est ad patres nostros, * Abraham et sémi-ni e-ius in sá-

cu-la. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o * et Spi-rí-tu- i Sáncto.

Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et in sá-

cu-la sæcu-ló-rum. Amen.

ORACIÓ POSTCOMUNIÓ

Senyor, que la comunió que hem rebut, així com és signe de la unió dels fidels en vós, porti tota l'Església a la unitat. Per Crist Senyor nostre.

RITUS CONCLUSIUS

El bisbe, portant la mitra i amb les mans esteses, saluda el poble dient:

El Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom respon:

I amb el vostre esperit.

El diaca diu:

Inclineu-vos per rebre la benedicció.

Tothom s'inclina. El bisbe, amb les mans esteses sobre l'ordenat i el poble, diu la benedicció:

**Que Déu, que ha instituït l'Església i la regeix,
et protegeixi amb la seva gràcia
a fi que compleixis fidelment els deures dels preveres.**

Tothom:

Amén.

El bisbe:

**Que et faci enmig del món servidor i testimoni
de la veritat i de l'amor diví,
i fidel ministre de la reconciliació.**

Tothom:

Amén.

El bisbe:

**I que et faci veritable pastor
per distribuir als fidels el pa viu i la paraula de vida,
a fi que creixin més i més en la unitat del cos de Crist.**

Tothom:

Amén.

El bisbe, prenent el bàcul, acaba dient:

**I a tots vosaltres, aquí presents,
que us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, ✠ Fill ✠ i Esperit ✠ Sant.**

Tothom respon:

Amén.

Marc Chagall, *Crucifixió blanca*, 1938
Art Institute of Chicago